

[Karlskov Jensen]

Og så vil jeg godt sige til hr. Maisted og de øvrige ordførere fra fremskridtspartiet, at det er i og for sig nedslående, at det næststørste parti her i tinget bruger hele sin tale-tid til at kritisere de planer, der lægges frem, og os, der prøver på positivt at være med til at fremme en energipolitik. Så siger man, at man er selv imod naturgassen, og kernekraften får vi ikke de første 20 år, og det er også godt, for så kan der komme en ny generation af reaktorer, sådan noget lignende sagde hr. Maisted i sit første indlæg. Besparelserne har ikke rigtig givet nogen resultater; der er altså ikke ret meget at komme efter dér. Kollektiv opvarmning er man også imod, ganske uanset hvilke erfaringer vi har her i landet fremfor nogen andre steder med hensyn til fjernvarme f. eks. og for så vidt også med hensyn til elopvarmning. Man vil kritisere.

Så lyttede jeg spændt til hr. Arentoft, som nu var fremme med noget af det, man ville fra fremskridtspartiets side, og det, som jeg fik fat på, var, at man ikke havde forladt den tanke, at man kunne omdanne naturgassen direkte derude i Nordsøen til elektricitet. Vi har fået nogle svar på det i udvalget, men man kan jo også uden videre slutte sig til, at det vil betyde, at man fortrænger kul, som er den billigste energiform og den, der er forholdsvis mest af, idet man laver gassen om til elektricitet, og det vil sige erstatter kullene på elværkerne. Det er ikke særlig fornuftigt energiøkonomisk set, og hvis man så vil sige, at den alligevel skal føres over til opvarmning, så mister man jo også en del i den anden ende. Jeg synes ikke, der er meget energipolitik i dette standpunkt.

Til hr. Ole Olsen vil jeg godt sige, at der var adskillige ting, som jeg lyttede til med interesse og ikke var uenig i. Men hvis jeg forstod det rigtigt, så sagde hr. Ole Olsen, at han ønskede et forbud mod elvarme, og at det behov, der måtte være, skulle imødekommes via dispensationsbestemmelser. Det kan da næppe være rigtigt, for så vidt som der jo vil være store områder, som ligger uden for det, hvor der bliver tale om kollektive opvarmningsmuligheder, og hvor elvarme kan være en ganske fornuftig ting. Men hvis jeg så skulle gå lidt nærmere ind på det, der formentlig har hr. Ole Olsens særlige hjertevarme, kunne jeg sige, at det vil så også betyde, at alle de, der prøver på at gå ind i vedvarende energi under den ene eller den anden

form, hvor der kræves et supplement af elektricitet, skulle hen at søge dispensation også. Det kan da næppe være særlig fornuftigt.

Men som sagt, de mange spørgsmål, der står tilbage, kan vi se på i udvalget.

Ole Olsen (SF):

Lad mig lige begynde med at sige, at jeg tvivler egentlig på, at der er så lang afstand mellem hr. Karlskov Jensens opfattelse og min opfattelse med hensyn til elopvarmning. Men det er klart, at vi har først og fremmest været interesseret i, at der ikke i nye distrikter blev påbegyndt opvarmning med el, fordi det er meget, meget dyrt at skifte til noget andet. Det er klart, at vi har også forudset en dispensationsadgang, og det er da meget muligt, hvis vi kunne komme i dialog med venstre, at vi faktisk arbejdede os frem til et punkt, hvor det stemte overens.

Jeg vil i øvrigt godt til hr. Karlskov Jensen komme med et par bemærkninger mere, for jeg var også meget enig i et par af de bemærkninger, hr. Karlskov Jensen kom med i første omgang, men det er jo tit sådan, at når man står med manuskriptet i hånden, er det svært at få passet tingene ind.

Det var specielt hr. Karlskov Jensens bemærkninger om, at man ikke ved sine bestemmelser skulle forhindre, at der blev eksperimenteret med varig energi. Det er også meget magtpåliggende for os at sørge for det, og det er da klart, at det kan godt somme tider stride imod, at vi samtidig forsøger f. eks. at få indført gas i et vist kvarter; det er klart, at det kan blive til besvær, hvis man samme sted forsøger at eksperimenterer med solpaneler. Vi vil nok sige, at dér vil vi være med til en dispensationsadgang i hvert tilfælde, sådan at man i rigeligt omfang kan begynde at anvende varig energi, selv om det til en vis grad går på tværs af de planer, man lægger. Så meget luft må vi forsøge at få, at det kan gøres.

Specielt med hensyn til halmafbrændingen tror jeg også, det var hr. Karlskov Jensen, der var inde på, at man var lidt smålig ved beskatningen af værdien af halmforbruget, og jeg vil såmænd ikke erklære mig uenig med hr. Karlskov Jensen. Hvis hr. Karlskov Jensen kunne få socialdemokratiet med til at se på den side af sagen, tror jeg ikke, det